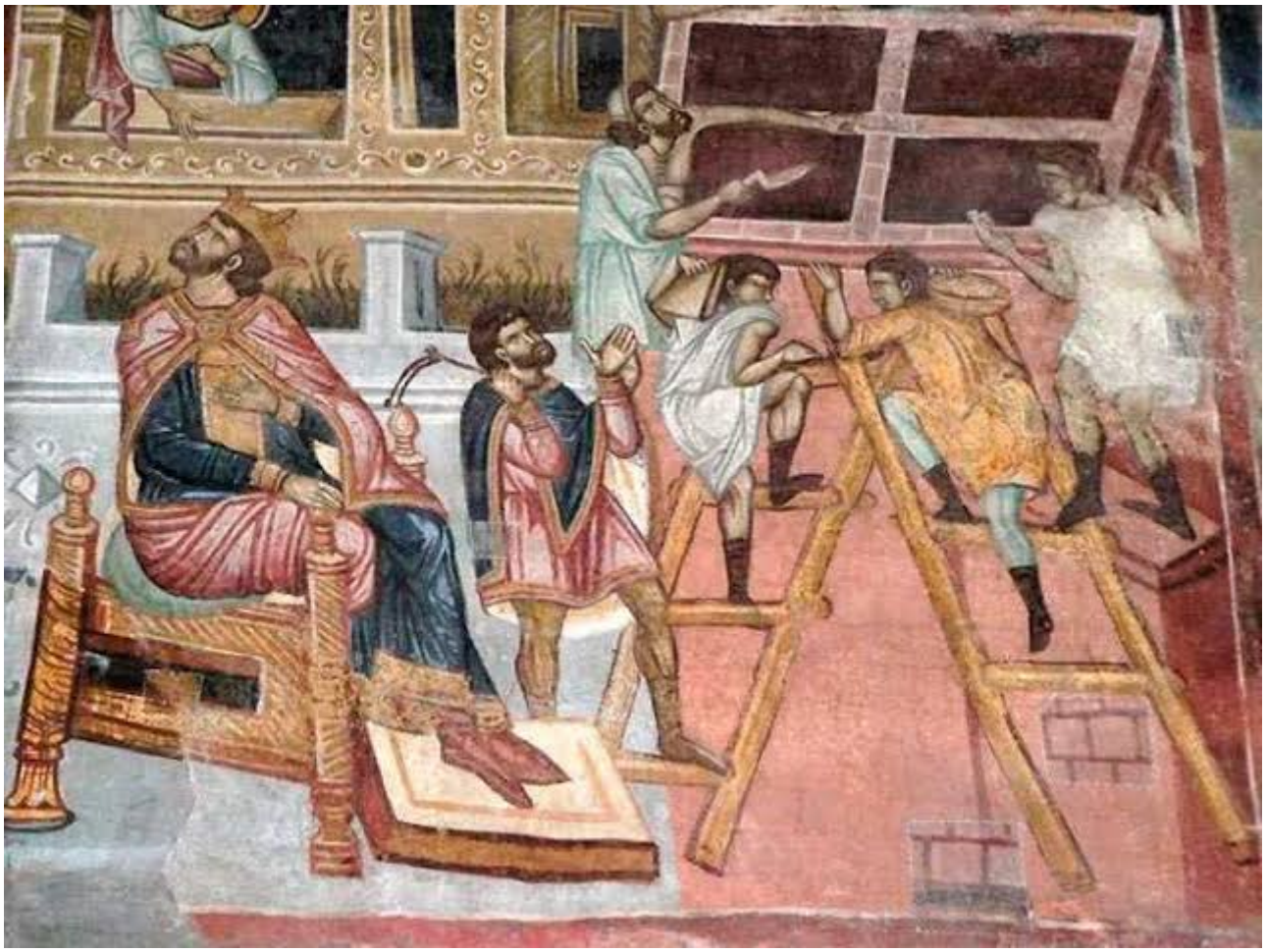
21/11/2026

Το απρόσμενο τέλος

/ Γνώμες

- **Γράφει ο π. Δημήτριος Μπόκος**

Ένα βασικό λάθος επισημαίνει στον άφρονα (ανόητο) πλούσιο ο Χριστός, στη σχετική παραβολή. Ο άνθρωπος αυτός στηρίχτηκεαποκλειστικά στον πλούτο του. Τον θεώρησε ατράνταχτο στήριγμα, στη δύναμή του ένιωσε απόλυτη σιγουριά. Νόμισε πως τώρα έχει όλο τον κόσμο στο πιάτο του και δεν έχει πια να φοβηθεί τίποτε. Τέρμα οι αγωνίες και οι ανασφάλειες. Μπορούσε να ζειπλέον ανέμελα, να χαίρεται, να ευφραίνεται, να απολαμβάνει τα πάντα. Μια βαθειά ευφορία πλημμύρισε την ψυχή του.

Και τότε, πάνω στον απόλυτο θρίαμβο, στη μέθη της ολοκληρωτικής επιτυχίας, προκύπτει απρόσμενα η απόλυτη ανατροπή. Το νήμα της ζωής του, απροσδόκητα εντελώς και απότομα, κόβεται(Κυριακή Θ΄ Λουκά).

Ο άνθρωπος συχνά κυριαρχείται από την αλαζονεία της δύναμης, είτε του

πλούτου, είτε της εξουσίας, είτε άλλων πραγμάτων. Άλλος έχει απόλυτη σιγουριά στη γνώμη του. Τη θεωρεί τελείως σωστή και πασχίζει πάση θυσία να την επιβάλει, μέχρις ότου καταποντισθεί ξαφνικά η σιγουριά του από κάποιο απρόβλεπτο δεδομένο, που θααποδείξει λάθος τη μέχρι τότε ακλόνητη λογική του. Άλλος καμαρώνει για την αξιωσύνη, το ταλέντο, την ομορφιά του, μέχρις ότου κάποιο ανεξέλεγκτο συμβάν (ατύχημα, αρρώστια, αναπηρία) ανατρέψει το παν στη ζωή του.

Η αλαζονική διαχείριση της όποιας δύναμης, της όποιας υπεροχής, μπορεί να έχει απρόσμενο τέλος, να καταλήξει σε απόλυτη καταστροφή. Εκεί που νομίζει κανείς ότι πέτυχε, νίκησε, θριάμβευσε και κατέχει το παν, εκεί ακριβώς μπορεί να χάσει τα πάντα. Πόσο ξεκάθαρα το τονίζει η Εκκλησία!«Όταν τον κόσμον κερδήσωμεν, τότε τον τάφον οικήσομεν». Τα πάντα μπορεί «εν μια νυκτί» να αποδειχθούν «σκιάς ασθενέστερα» και «ονείρων απατηλότερα».

Η αλαζονεία για την όποια δύναμη και υπεροχή μας είναι πολύ σαθρό θεμέλιο για να στηρίξουμε τη ζωή μας. Μόνο ο Θεός είναι δύναμή μας, στερέωμά μας, καταφυγή, ρύστης μας, άγκυρα βεβαία και ασφαλής.

Ο πανίσχυρος βασιλιάς των Ασσυρίων Σενναχηρίμ επιτέθηκε «εν δυνάμει βαρεία», με ισχυρό στρατό, κατά της Ιερουσαλήμ. Μπροστά στα τείχη της βρίζει αλαζονικά και βλασφημεί, όχι μόνο τον βασιλιά Εζεκία, αλλά και τον Ύψιστο Θεό. Διαμηνύειμε λόγια και με επιστολήστους Ισραηλίτες, ότι κανένας δεν μπορεί να τους σώσει από τα χέρια του, ούτε ο βασιλιάς τους ούτε ο Θεός τους. Κομπάζει ότι κατέκτησε όλους τους λαούς και κανένας από τους θεούς τους δεν τους έσωσε.

Ο βασιλιάς Εζεκίας φέρνει την ασεβή αυτή επιστολή στον ναό. Την ξεδιπλώνει ενώπιον Κυρίου, για να διαβάσει ο Θεός τις ύβρεις που ο Σενναχηρίμ εκτόξευσε εναντίον του. Προσεύχεται και ζητά τη θεία επέμβαση για να μάθουν όλα τα βασίλεια της γης, «ότι συ Κύριος ο Θεός μόνος».

Ο Θεός απαντά μέσω του προφήτου Ησαΐα, ότι άκουσε την προσευχή του. Ούτε ένα βέλος δεν θα φτάσει στην Ιερουσαλήμ. Και πράγματι,«εξήλθεν άγγελος Κυρίου», χτύπησε το στρατόπεδο των Ασσυρίων και φόνευσε σε μια νύχτα εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες στρατιώτες.

Το πρωί, βλέποντας την καταστροφή ο βλάσφημος Σενναχηρίμ, φεύγει αμέσως για τη χώρα του ταπεινωμένος, αλλά εκεί δολοφονείται από δύο υιούς του. Από τον θρίαμβο στην καταστροφή!
Ο ανόητος πλούσιος στηρίχτηκε στον αβέβαιο πλούτο.

Οι αλαζόνες βασιλείς στην ψεύτικη ισχύ της εξουσίας και των όπλων.

Εσύ, σε τί ή σε ποιον στηρίζεις τη ζωή σου;